

DIVJAK

Šolski časopis

V tej številki:

50-letnica	2
Zgodovinski pregled	3
Praznovanje abrahama	4
Državni prazniki	5
Oktoberfest	6
Prispevki	7—9
Zdrava šola	10
Prispevki	18
Priporočamo	19, 20
Intervjuji	21, 27
Hunchback of Notre -Dame	28
Tekmovanja	29
Fotostrip	30—32
Podpora dojenju	33
Uredniški odbor	34
Napovednik za november	35, 36
Napovednik za december	37

Di(v)jaku na pot!

Dragi dijaki in dijakinje, pozdravljeni di(v)jaki in di(v)jakinje, bodoči bralci in prijatelji spletnega časopisa Di(v)jak!

Veseli me, da je izšla naša prva številka spletnega časopisa, ki prinaša številne zanimive prispevke, obveščča, izobražuje in zabava. Še posebej pa mi je v veselje, da nas povezuje. Časopis je namreč nastal kot plod sodelovanja celotne šole. Tako urednikov, piscev prispevkov, umetnikov z literarnim, likovnim in fotografskim darom ustvarjanja, računalnikarjev kot tudi sodelovanja mentorjev učiteljev. In predvsem tudi vas, dragi bralci in bralke, ki prebirate te strani. Divjak je ogledalo nas vseh, ki smo kakorkoli povezani s Srednjo zdravstveno in kemijsko šolo.

Čeprav je Di(v)jak mlad po nastanku, še novorojenček takorekoč, pa njegova tradicija sega daleč nazaj. Leto 2013 je namreč jubilejno leto, ko naša šola obeležuje svojo 50-letnico obstoja. Pred 50 leti se je v Novem mestu na zdravstveno šolo vpisala prva generacija medicinskih sester. Šola je skozi čas rasla in zorela. K zdravstveni usmeritvi so se pripojili še kemijski, farmacevtski in kozmetični tehniki. Danes ponosno štejemo 1008 dijakov. V vsakem obdobju šolanja so dijaki pustili svoj pečat. Na njihovo šolanje nas spominjajo spominske fotografije, doživeta pripovedovanja in ohranjene številke šolskih časopisov. Ali veste, kako se je imenoval prvi šolski časopis zdravstvene šole? *Mladost v belem*. In danes, čez 50 let, ko svet z nadsvetlobno hitrostjo divja naprej, mladost postaja divja in neukrotljiva, tako tudi šolski časopis dobi prikladno ime *Di(v)jak*.

Želim si, da bi se Di(v)jak oprijel in postal naša prijetna razvada, na katero bomo z vznemirjenjem čakali vedno znova in znova. Vabim vas, da sodelujete s svojimi prispevki tudi v bodoče. Pošiljajte pohvale, kritike, mnenja in ideje na uredniški odbor in tako časopis naredite po vaši meri, po meri Di(v)jakov in Di(v)jakinj. Živ. Atraktiven. Informativen. Drzen. Divji.

Srečno!

Damjana Papež, prof.,
ravnateljica

Nekaj besed uredniškega odbora

Ali nas želiš kaj vprašati? Ali vas kaj moti, se s čim ne strinjate? Vprašanja, članke, literarna, fotografska in likovna dela nam lahko pošljete na uredniski2012@gmail.com. Veseli bomo tudi vaših kritik, komentarjev, kako lahko časopis izboljšamo, in tudi vaših pohval (če nam želite polepšati dan) :D

Člani uredniškega odbora

50-letnica Zdravstvene in kemijske šole

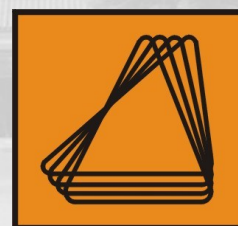
Začelo se je leta 1963 in že prej. Pot od doma v šolo, od staršev, na poklicno in življenjsko pot. Stisk roke mame in očeta in večne besede, ki jih še danes slišimo: *»Bodite pridni. Glejte, da boste dobri in prijazni ljudje. Bodite pošteni. Vse dobro vam želimo.«*

Vsaka generacija posebej, vsak izmed nas je oseba zase, pa vendar družina, ki se je z vrednotami ohranila do danes in z znanjem za poklic in življenje sega daleč naprej. Čustva

nas delajo resnične in žive, gradijo zaupanje in aktivirajo moralne vrednote. Ko se srečamo, v vseh nas živi občutek povezanosti, da se vsi poznamo med seboj in da smo vsi pili vodo pri enem izviru oziroma studencu.

Zdravstvena šola v Novem mestu je kraj za rojevanje ljudi, je knjiga za učenje in življenje in kraj večnih spominov. Njeni zametki segajo v čas druge svetovne vojne, ko je v okolici Novega mesta potekalo organizirano izobraževanje medicinskih delavcev. Sanitarna šola za četrte bolničarje je začela delovati konec septembra 1943 v Dolenjskih Toplicah, nato v Črmošnjicah in končala v bolnišnici v Žužemberku. Šolanje je potekalo mesec dni.

Leta 1956 je bila v Novem mestu ustanovljena šola za bolničarje kot nižja strokovna šola. Izobraževanje za bolničarje je trajalo eno šolsko leto in je bilo ukinjeno leta 1961.

Zaradi razvoja zdravstva na Dolenjskem in posledično potreb po usposobljenem kadru je bila leta 1963 ustanovljena **Šola za zdravstvene delavce.**

S šolanjem je pričela prva generacija medicinskih sester. 40 dijakinj je imelo do leta 1966 pouk v prostorih zavoda za rehabilitacijo, saj šola ni imela lastnih učilnic in kabinetov. Prvi vršilec dolžnosti ravnatelja je bil Slavko Vute; strokovne predmete in praktični pouk so poučevali zdravstveni

delavci iz novomeških zdravstvenih ustanov. Popoldan je potekal teoretični pouk, praktični pouk pa v dopoldanskem času v zdravstvenih ustanovah Novega mesta.

Na sliki sodelavci z internega in infekcijskega oddelka Sploš-

Prva generacija maturantk 1963-67 (v sredini ravnatelj Škuf-

Zgodovinski pregled razvoja šole

1963 Ustanovljena Šola za zdravstvene delavce.

1964 Odprejo oddelek srednje šole za odrasle.

1966 Poteka selitev zdravstvene šole na Ulico talcev, kjer šolsko poslopje delijo skupaj z družboslovno in ekonomsko šolo.

1970 Z izobraževanjem prične prva generacija sester pediatrične smeri.

1977–84 V Novem mestu deluje oddelek farmacevtske usmeritve kot dislocirani oddelek Srednje šole za farmacijo in zdravstvo Ljubljana.

1978–79 Zdravstveni šoli je dodan izobraževalni program za zobozdravstvene asistentke.

1980 V Novem mestu se začne izvajati program kemijske usmeritve – dislocirani oddelek Srednje kemijske šole Ljubljana. Sprva pouk poteka v starem dijaškem domu na Kristanovi 60, kjer svoje prostore dobijo tehniške šole.

1982 1. septembra poteka selitev zdravstvene šole in Srednje šole tehniških usmeritev Boris Kidrič Novo mesto v novo šolsko stavbo v Šmihelu, ulica Milke Šobar 30 (današnji Šolski center, Šegova ulica 112). Končno so tudi medicinske sestre dobile pouk v dopoldanskem času.

1983–84 Poteka združitve Srednje šole zdravstvene usmeritve s Srednjo šolo tehniških usmeritev. Šola se poimenuje Srednja šola tehniških in zdravstvene usmeritve Boris Kidrič Novo mesto. Zdravstveni usmeritvi se pridruži kemijska usmeritev (od 1980 dislocirani oddelek Srednje kemijske šole Ljubljana).

1984–87 Šola izobražuje opravljalce farmacevtskih naprav (dislocirani oddelki Srednje šole za farmacijo in zdravstvo Ljubljana).

1990 Preimenovanje šole v Srednjo šolo tehniških in zdravstvene usmeritve Novo mesto (SŠTZU).

1992 Preimenovanje šole v Srednjo tehniško in zdravstveno šolo Novo mesto (STZŠ).

1994 Priključitev dislociranega oddelka kemijske usmeritve zdravstveni šoli Novo mesto.

1996 23. maja pravni naslednik srednje tehniške in zdravstvene šole postane Šolski center Novo mesto, ki ga sestavljajo: Poklicna in tehniška strojna šola, Poklicna in tehniška elektro šola, Poklicna in tehniška gradbene in lesarska šola, Strokovna zdravstvena in poklicna ter tehniška kemijska šola ter Višja strokovna šola.

1998 Na novo vpisan program bolničar-negovalcev. V prvi letnik triletnega programa sta vpisana dva oddelka.

1999 Ministrstvo za zdravstvo izda odločbo o podelitvi naslova učni zavod Domu starejših občanov Novo mesto.

2001 Prvič vpisan program tehnik/tehničar zdravstvene nege – program poklicno-tehniškega izobraževanja (PTI).

2003 24. julija organizacijska enota šolskega centra postane Srednja zdravstvena in kemijska šola, ki je pravna naslednica Strokovne zdravstvene in poklicne ter tehniške kemijske šole.

2007 Na novo vpisan štiriletni program srednjega strokovnega izobraževanja farmacevtski tehnik.

2008 Na novo vpisan štiriletni program srednjega strokovnega izobraževanja kozmetični tehnik.

ZDRAVSTVENA ŠOLA DANES PRAZNUJE ABRAHAMA

Pohod maturantk 1968.

Iz skromnih začetkov se je Srednja zdravstvena in kemijska šola razvila v šolo, ki izobražuje več kot 1000 dijakov. Bogati jo nas leta, izkušnje, šola, družina, delo z ljudmi. Ponosni smo, da izobražujemo za najbolj odgovorne in plemenite poklice v službi človeka. Vzgojili in izučili smo mnogo mladih ljudi, ki so danes odlične medicinske

sestre. Doma, v Novem mestu, po Sloveniji, Evropi in svetu. Ustvarjalno mišljenje je mnoge pripeljalo tudi v druge poklice. Ponosni smo na

Pretečenih pet desetletij je doba, po kateri se da nanizati ogromno lepih, neprecenljivih spominov – na šolo, učenje, ljudi in vse, kar se je zgodilo lepega, pa tudi manj lepega. Skozi celo letošnje leto na šoli potekajo dejavnosti, srečanja, razstave, natečaji ...

Pohod maturantov 1980 (desno spredaj Jožica Rems).

Vrhunec praznovanja bo v novembru, ko bomo v novem prizidku šole s kulturnim programom odprli razstavo Zdravstvena šola skozi čas, ki bo na ogled do konca leta. Niz vseh dejavnosti pa bomo zaključili s slavnostno akademijo in z željo po novih, lepih in neprecenljivih spominih, ki jih bomo tkali za prihodnost.

Sestavile: Damjana Papež
Marija Račič
Janja Florjančič

Mein Weg, meine Zukunft (Moja pot, moja prihodnost)

Wir leben in der Zeit, in der wir leider schwierig unseren Träumen folgen. Aber mit wenig Zielstrebigkeit und Mühe können wir viel erreichen. Ich will erfolgreich die Schule beenden und mich später an der Uni immatrikulieren. Die Schule ist nicht einfach, ich widme mich der Schule viel Zeit. Man bedarf viel Entbehrung und Willen.

Šolski center Novo mesto, Informativni dan 2012 (od leve proti desni Matic Paderšič, Anita Brulc, Tjaša Testen, Nina Šobar).

Praznujete tudi Vi, saj imate slike šole, sošolcev, učiteljev, slike belo modrih uniform, slike mladosti, življenja in spomina. Priznajmo: nenadoma se zaveš, da je bilo lepo. Lepo je tudi danes, ko rasteš s šolo.

Glücklicherweise haben wir die besten Lehrer, die uns viel beibringen. Sie schätzen unsere Mühe und helfen uns, dass wir noch mehr erreichen können. Nächstes Jahr möchte ich das Berufspraktikum im Ausland machen. Ich lerne Fremdsprachen gern. Ich hoffe, dass es mir gelingt.

DRŽAVNI PRAZNIKI

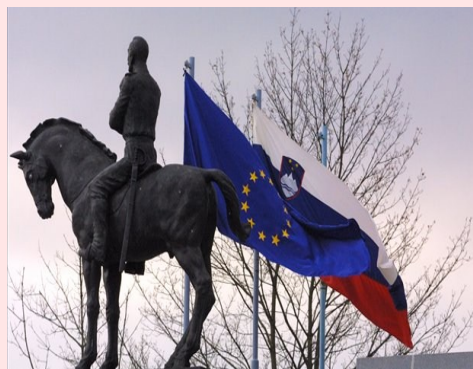
Prazniki so lahko uradni, neuradni, državni, verski in osebni. Namen vseh pa je poudariti vsebine iz našega življenja. Vsak od nas si potem izbere tiste, ki so nam pomembni. Po navadi so nam najbolj všeč državni prazniki, in sicer tisti, ki so dela in šole prosti, čeprav nanje nismo najbolj čustveno navezani. Osebni prazniki so namenjeni zabavi, verski pa duhovnosti.

Naš odnos do praznikov je pomemben tudi zato, ker kaže naš odnos do soljudi, do samega sebe, države in drugih pomembnih vsebin. Slovenski pregovor to potrjuje: Če zapustiš praznike, prazniki zapustijo tebe.

Vsaj do tistih praznikov, ki so povezani z našo zgodovino in tradicijo, moramo imeti odnos. In mi ga imamo. Tokrat

ponosno predstavljamo 23. november, dan Rudolfa Maistra.

Matej Cizelj, prof.

DAN RUDOLFA MAISTRA

Dan Rudolfa Maistra je državni praznik, ki ga v Sloveniji v spomin na borca za severno slovensko mejo obeležujemo od leta 2005. Državni praznik, ki ni dela prost dan, je namenjen spominu na 23. november 1918, ko je Maister prevzel vojaško oblast v Mariboru.

General Rudolf Maister - Vojanov, ki se je rodil 29. marca 1874 v Kamniku, je svoja najpomembnejša dejanja opravil v prelomnih časih razpada Avstro-Ogrske. V letih 1918–1919 je namreč s svojo vojsko preprečil, da bi Maribor in štajersko Podravje priključili nemški Avstriji.

Ob koncu prve svetovne vojne je tedanji mariborski mestni svet razglasil priključitev Maribora k republiki Nemški Avstriji. Zato je Maister na svojem območju

nemudoma ustanovil slovensko vojsko z okoli 4000 vojaki in 200 častniki ter v noči na 23. november 1918 s svojimi soborci razorožil zaščitno stražo oziroma t.i. zeleno gardo mariborskih Nemcev.

Novembra in decembra istega leta so Maister in njegovi soborci zasedli narodnostno mejno območje na Štajerskem. Maister, ki je služboval v raznih krajih Slovenije in tedanje Avstro-Ogrske monarhije, je umrl leta 1934 na Uncu pri Rakeku, pokopan pa je v Mariboru.

Jasmina Koretič in Zala Pestotnik, 1. b FT

ALI SI VEDEL/A?
V 4. razredu gimnazije v Kranju je bil ustanovitelj in urednik dijaškega lista *Inter nos*.

OKTOBERFEST 2013–EINE MENSCHENMASSE

AUF DER WIESE

Das Oktoberfest in München ist das größte Volksfest der Welt. Es beginnt am 21. September und endet am 6. Oktober. Inzwischen heißt es: Frauen in Dirndl, Männer in Lederhosen und Hemden. Für die Deutschen ist das ein Fest, auf das alle kommen, auch die Promies. Wie ich gehört habe, beginnt der Aufbau von 14 großen und 15 kleineren Bierzelten schon im Juni. Auf dem Fest darf nur Münchner Bier serviert werden. Die berühmtesten Festzelte sind Brauereien Spatenbräu, Augustiner, Paulaner, Hacker-Pschorr, Hofbräu und

Löwenbräu. Sie sind alle ein Jahr im Voraus reserviert. Das Bier wird von 12 Uhr bis 22-23 Uhr serviert, dann beginnt der Feierabend.

Am folgenden Tag geht es weiter. Die Kellner der gut besuchten Festzelte verdienen auch bis zu 20 000 Euro Trinkgeld. Ein Maß- ein Liter Bier, kostet

dort 9,50 bis 10 Euro.

Fazit: Ich denke, dass wenn du ein Mensch bist, der was Neues erleben möchte, ist das die richtige Adresse.

Eva Fabijan, FT 4. a

LITERARNI, LIKOVNI IN FOTOGRAFSKI PRISPEVKI

What Goes around Comes around

This story that I'm about to tell you happened approximately two years ago. My two cousins usually leave Ljubljana and spend their holidays here and we all have a great time. We spend most of our time doing stupid things which don't always have a happy ending.

It was a hot summer day. The sun was beaming really hard and we were terribly exhausted. And it was only noon. So, we decided to have an ice-cream. Who doesn't like ice-cream? We were just lying on the grass and eating our favorite dessert. Since I am a mischievous person, I high-fived my cousin in the head and pushed her into the ice-cream. Let's say she wasn't exactly thrilled.

After she cleaned her face, we decided to have a water balloon fight. As soon as we filled our balloons with water, we all hid in our special safe spots. After some heavy thinking I came up with a different tactic. I was walking very slowly and making sure that I was not spotted by those two. I wanted to find them but they were hidden pretty well so I thought I could go back and wait for them to come to me. As I was nearing my safe spot, my cousin did a Rocky on me. If you do not know what a Rocky is, it is when someone hits you in the face and then splashes you with a glass of water (they do that in the movie Jackass). She slapped me hard on my cheek and then threw a water balloon in my face. It happened really fast so I did not even have time to process everything that just happened. I looked at my cousin and she was rolling on the floor laughing at my confused face. I started to laugh too. You know that they say, revenge is a dish best served hot – I mean wet.

NOT MY END

I think of myself as a normal
just an ordinary girl
But I'm not into jewellery
I don't wear pearls.

I hate wearing make-up
no eye shadow or blush
I don't have time in the mornings
as I'm always in the rush.

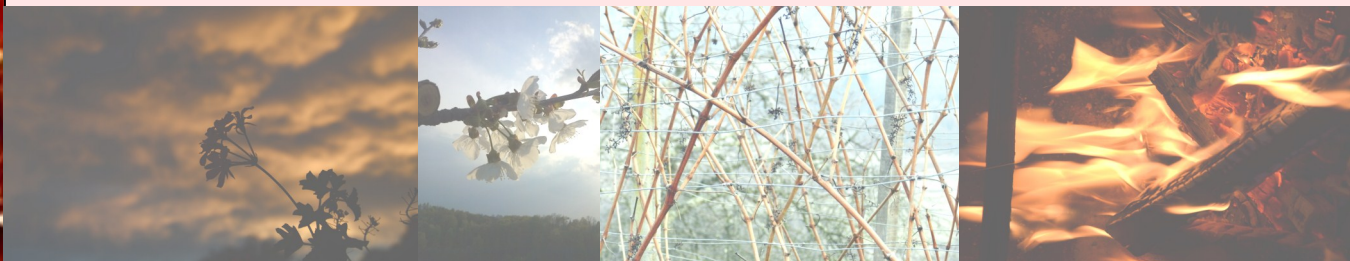
I don't wear fancy underwear
Especially not a thong
For some girls out there
I think it's kinda wrong

I don't give my parents bill fright
Just simply chatting away
Whispering through the night
Only need 5 minutes on hair every-day
My room is not spotless
Clothes all around the floor
I don't put powder on my nose
To charm every boy behind a door
I don't go after every boy
That is physically proper
Video games are my joy
I'm not as much of a shopper

Špela Pust, FT 2. a

I don't walk with high heels
Don't try to shake my bottom
For that I had too many meals
Only fabric for me is cotton
I just want to get through
Of this taunting years of school
Together with my crew
I don't care if I'm not cool
I'll have a great time
Hanging out with my friends
I know I'll be fine
Because this is my beginning, not
my end.

Iza Gračan, ZN 3. b

Can I Have Love?

If this is my destiny,
 Then what's left of me?
 Is this how it's gonna be?

 If I gave the rest of me to you
 And if next to me
 Is all that you need to be,
 Would you settle for the love
 That burns inside of me?

 Can I have love?
 Can I have you, too?
 Would you follow me?
 Could I ask you to?

 You and me
 We've both realized
 That I'm the man on the side.

 Will I wake up one morning
 I'm one of the many And see
 your face,
 Would the world between us
 Break these ties?
 Could you love me as I love
 you?

Can I have love?
 Can I have you, too?
 Would you follow me?
 Could I ask you to?

 But still one of the few
 To stand back and wait for you.

 But I fell in love with the dream,
 A dream that I built of you,
 But without you
 I wouldn't find peace inside of me,
 I'd be just rolling half of my life.

 Can I have love?
 Can I have you, too?
 Would you follow me?
 Could I ask you to?

 And I still believe,
 I still believe
 There's a chance,
 A chance you'll be with me.

Nejc Čurič, KT 2. a

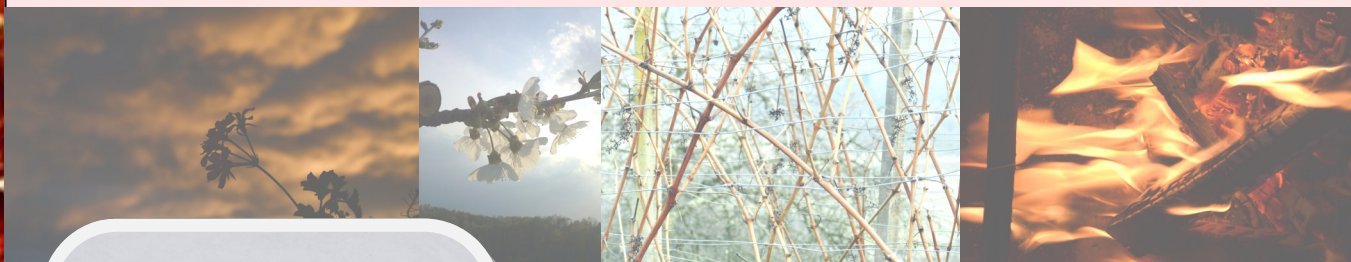

Anita Stupar, KT 3. a

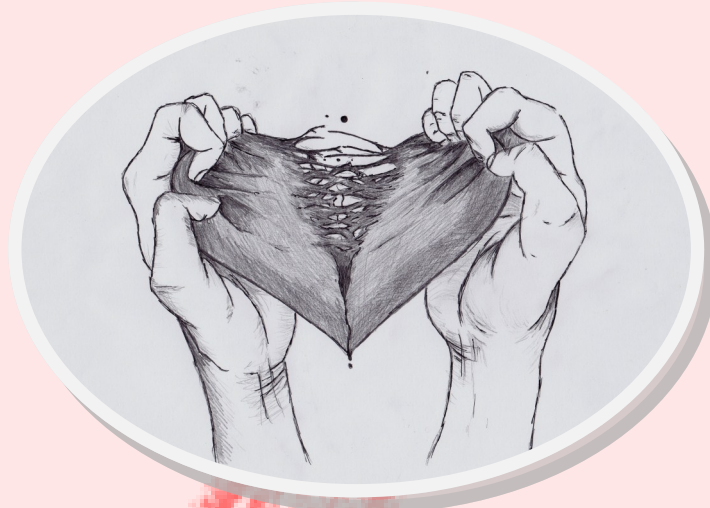

Anita Stupar, KT 3. a

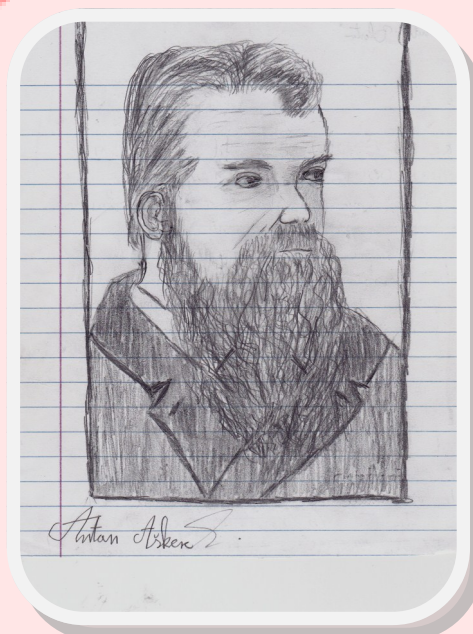

Manja Uranjek, ZN 2. b

Manja Uranjek, ZN 2. b

Še nekaj slik naših nadarjenih dijakov

Blerta Jusufi, ZN 3. b

ZDRAVA ŠOLA

V mesecu novembru bomo v sklopu zdrave šole pričeli z različnimi aktivnostmi.

Zbiranje plastičnih zamaškov: humanitarno-ekološki projekt

Projekt je namenjen vsem dijakom Srednje zdravstvene in kemijske šole in tudi ostalim na Šolskem centru Novo mesto. Na hodnike bomo postavili škatle, v katere bodo dijaki odlagali zamaške. Projekt bo potekal celo šolsko leto, pričeli bomo v mesecu novembru. Z dijaki določenega razreda bomo mesečno praznili škatle in ko se jih bo nabralo dovolj, bomo obvestili osebo, ki zamaške zbira in se dogovorili za prevzem. Na koncu šolskega leta pa bomo tudi predstavili, komu in s kakšnim namenom so bili zamaški zbrani.

Predavanje dijakom 2. letnikov

Pri dijakih 2. letnikov bomo izvedli delavnice na temo agresije. Agresija je zelo raznovrstno vedenje, ki običajno nastane zaradi strahu ali frustracije, želje, da bi pri drugih sprožili strah, umik oz. težnje, da bi postavili v ospredje lastne ideje in interese. Delavnice bo vodil policist, g. Piberčnik.

Zapisala: Barbara Stopar

*Ker živim v svojem svetu.
Svetu iluzije. In popolnosti.*

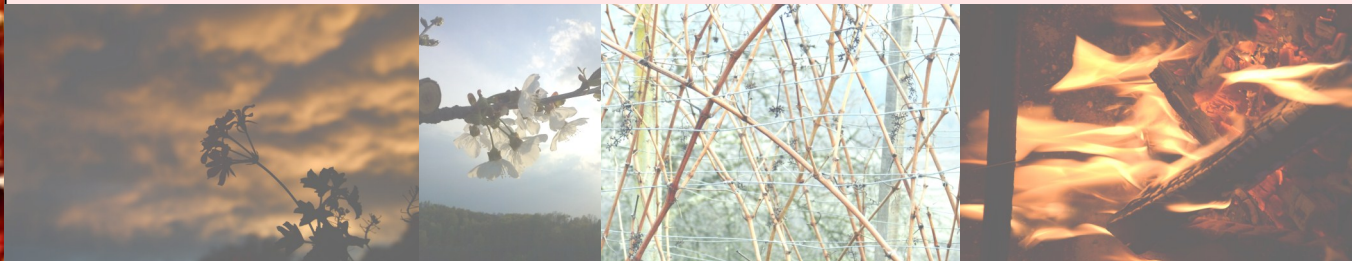
*Ker plešem z najlepšimi
metulji. V suhem telesu in
ljubkim krilom.*

*Trava, ki sega čez kolena,
ne ovira. Tako predana.*

*Ker se osvežim z vodo in
sem še vedno prepuščena
istim trenutkom. Pustim
rokam in nogam, da zaple-
šejo z melodijo.*

*Ker dovolim sončnim žar-
kom, da grejejo blede kožo.
Pihnem v lučko in moje
ustnice so sproščene. Ker
sem zdaj nasmejana.*

Di(v)jakinja

Iluzija

Rada imam neskončne vijugaste črte. Lahko so črne.

Ali pa zdaj sem vzljubila bordo. Da, takšne so mi ljubše.

Črte z močno barvo. In veliko krogov različne velikosti. Tudi šestkotniki so posebni. Biti mora zatemnjeno. Ostane pa naj svetel košček. Tak, ki pritegne oči. Da pride do srca.

En del pa pusti naravi. Ali pa uličnim svetilkam.

Kakor ti je ljubše.

Delaj vijuge. In dovoli tudi nekaj ravnih potez.

To bo zate. Lahko narediš tudi dve obarvani krogli.

Prepusti se temini. Hkrati tudi svetlobi, ker vodita. Saj poznaš.

Noč in dan. Poznaš! Čeprav nihče nima časa razložiti.

Hej, otrplost nariši! Tisto prijetno.

Popelji roko po telesu. Na papirju pa naj ostane samo, kar občutiš.

Ha.

Zabavno je lahko.

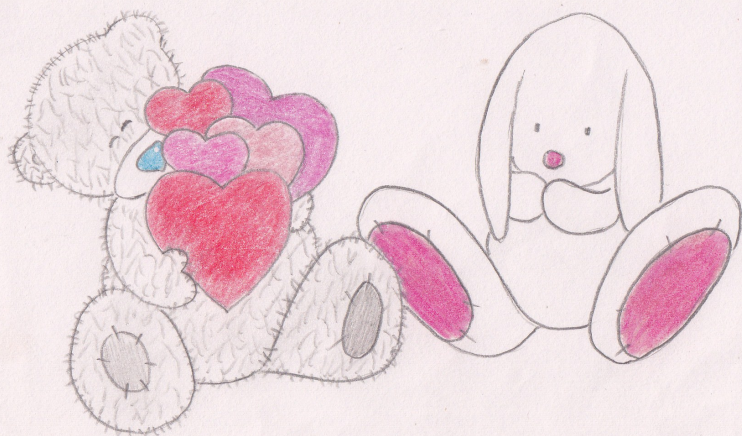
Potem pa spomini. Naj bodo boleči.

Jok. Morda je preveč.

Ampak daj še. Ali pa se raje vrni.

Napisala sem že, kakor ti je ljubše.

Friendship

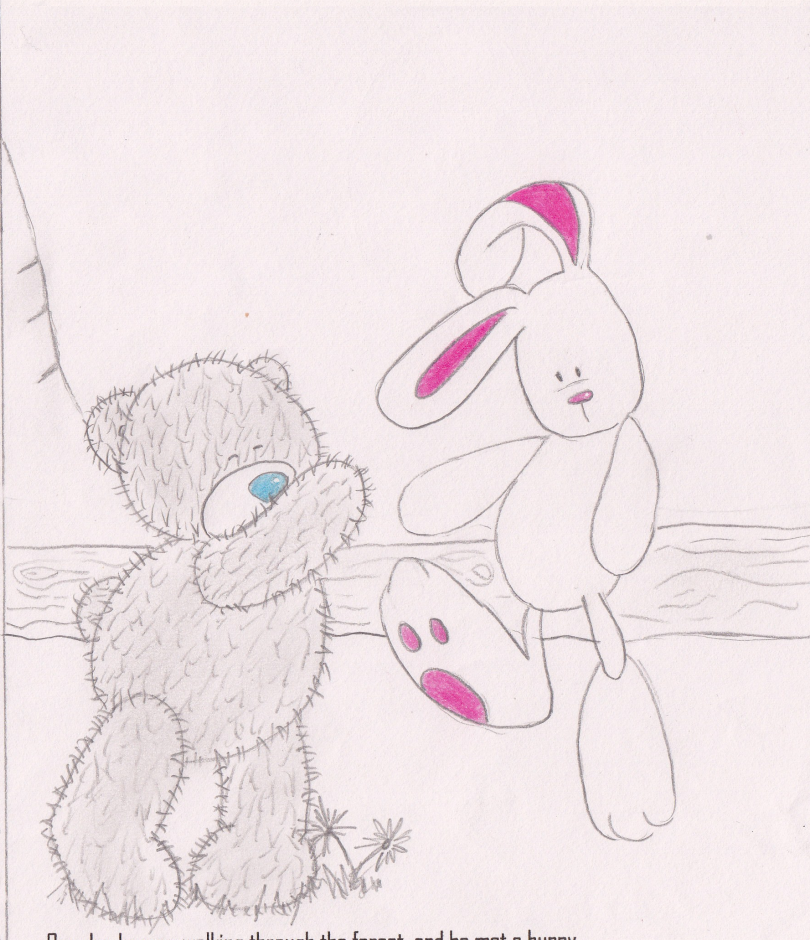
Angleška zgodba

Žiga Najger

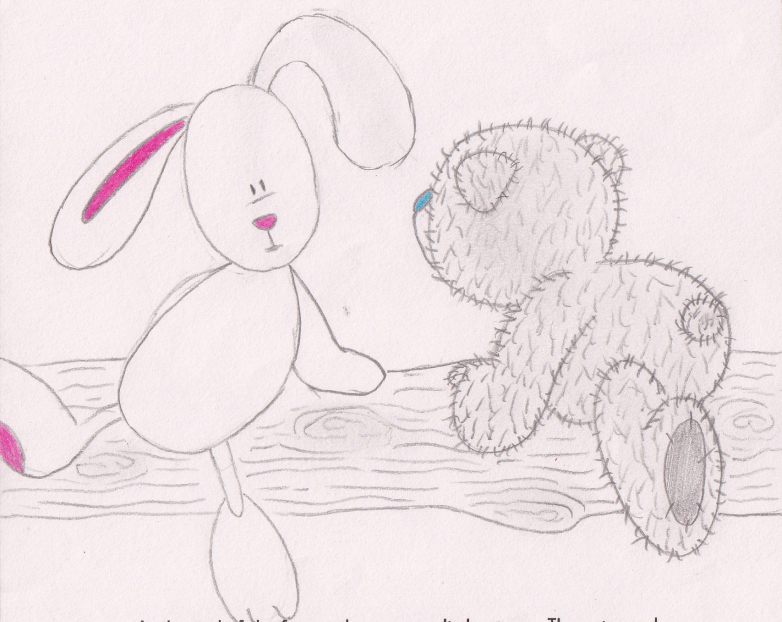
Ilustracije: Leja Šenica

There was a little bear called Bumbo. He was very sad
And disappointed but he wouldn't anybody what's wrong.
+ell

One day he was walking through the forest and he met a bunny.
The bunny was sad too so they were walking around together.

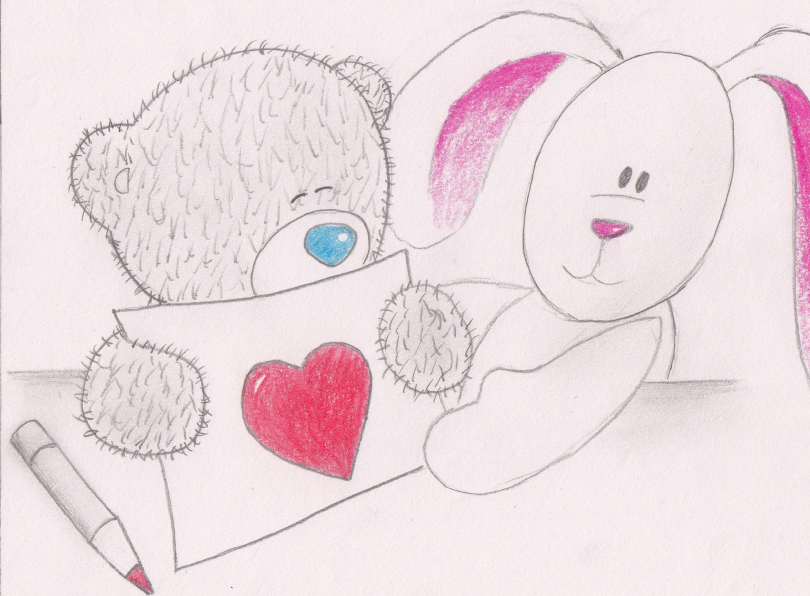
At the end of the forest there was a little stream. They stopped there and sat for a little while. Suddenly the bunny started to feel curious and asked the Bumbo what's wrong.

Bumbo didn't know if he wanted or didn't want to tell him so he was quiet. The bunny asked him again and Bumbo again didn't answer him. The bunny didn't know what to do so he went for a little walk and bought him some wild strawberries. Bumbo was suddenly happier but not as bunny thought he will be. He asked him for the last time what's wrong. Everything was quiet.

Bumbo felt something for the bunny but he didn't want to tell him. As they walked back home Bumbo couldn't be quiet anymore so he told the bunny he's sad because he has no friends. The bunny was surprised and he said: "Am I not your friend?" Bumbo said that he doesn't know if he felt his friendship. The bunny said: "I will always be your friend only if you are happy."

Bumbo was all of a sudden happy again and an excellent friend to the bunny. They are always walking around together and aren't sad anymore. They always smiles and are happy.

Lahko bi imela VSE, a izbrala sta NIČ ...

Bilo je mrzlo decembrsko jutro, David je gledal svojo Melisso in jo božal po laseh. Poljubil jo je na nos in rekel: »Vstani, zaspanka moja.« Odprla je oči in rekla: »Dobro jutro, dragi.« Medtem ko je vstajala, jo je gledal in še vedno ni mogel verjeti, da je to njegova punca in kmalu bodoča žena. Dolgi lasje, oči modre kot morje, najčudovitejši nasmeh ... kaj bi še hotel lepšega? Slišal jo je iz kopalnice: »Hej! A si mi že skuhal kavo?« On pa je kot vedno, preden je vstala, že pripravil kavo in vse ostalo, kar je imela rada. Takoj, ko je prišla v kuhinjo, jo je objel okoli pasu, ker je vedel, da so to njuni zadnji trenutki, ki jih bosta preživela skupaj. Melissa je študirala v Sarajevu, David pa v Zagrebu. Zaradi tega bi se videla samo dva- do trikrat na mesec, to pa jima ni bilo dovolj. Ko je pomislil, da bo njegova Melissa odšla in da je en mesec ne bo videl, sploh ni vedel, kaj naj naredi sam s seboj. Ko sta pojedla zajtrk in pripravila za sabo, je Melissa začela pripravljati svojo potovalko. Zaprla jo je in odšla na avtobus za Sarajevo. Odšla je ... Ni mogel zdržati take razdalje med njima. Večkrat jo je zaprosil za roko, a ona je najprej hotela končati študij. Po eni strani je bil David miren, ker je njegov najboljši prijatelj študiral z Melisso in jo je vedno opazoval, kaj dela. Vedno ga je spraševal, kje je Melissa, kako je, s kom se družijo ... Vedno mu je odgovoril, da je s prijateljicami in da se uči. Zvečer gre ven samo s prijateljicami. David in Melissa sta se pogovarjala preko mobitela čisto vsak dan. Ni minil niti en dan, da se ne bi slišala. Napisala sta si premnogo sporočil. Davidu je naenkrat zazvonil mobilni telefon. Klical ga je Dennis, njegov najboljši prijatelj, ki študira z Melisso: »Hej, kako si? Vse okej? Klical sem te, da bi ti povedal novico. Ravno sem videl Melisso, kako je šla v avtomobil z nekim tipom!« David je takoj prekinil klic in v istem trenutku poklical Melisso, vendar se mu ni javila, prav tako pa mu ni odgovorila niti na eno njegovo sporočilo. Sesedel se je na stol in začel razmišljati o vsem. Vprašanja so se mu podila po glavi brez prestanka. Ali je mogoče, da mi je to naredila? Mogoče pa je le prijatelj ... Mogoče je kateri od sorodnikov, ki mi ga je pozabila omeniti ... Mogoče. Dennis ni dobro videl, mogoče sploh ni bila ona. Zagotovo je to. Z učenjem ima preveč dela, pa ni slišala mojih klicev in prebrala sporočil. David si je v mislih celo noč postavljaj vprašanja in sam sebi odgovarjal z odgovori, ki so bili vedno manj resnični. Med njegovim negotovim razmišljanjem je bil zelo zbran, a se je po nekaj urah zavedel, da še vedno ni dobil nikakršnega odgovora od Melisse. Naslednjo noč jo je zopet poskusil poklicati, vendar je skoraj takoj prekinil klic. Ne bo je več klical, če ona nima časa zanj. Saj zna živeti tudi brez njene prisotnosti. Pokazal bo vsem, koliko je vreden, izpopolnil bo svoje znanje in nadoknadil tisto, kar je izpustil ... in postal bo nekdo. Pozabil bo njo, ki ga je izdala. Zdaj je njegov trenutek, čas, da stori, kar je prav. Kajti od sedaj naprej bo zvest le sebi. Minilo je nekaj mesecev, ko je prejel njeno pismo, ki se je glasilo: »Dragi moj, to je moje zadnje pismo tebi. Vem, da se ti že zelo dolgo nisem oglasila, ampak mogoče si sam iz te tišine razbral, da midva nimava nič več skupnega. Ti ... Ti mi ne moreš ničesar več dati. Jaz sem srečna tukaj in ne mislim se vrniti nazaj na Hrvaško. Spoznala sem Marka. On je vse, kar sem že od nekdaj iskala v fantu. Vse tisto, kar mi ti nisi mogel dati, mi je on prostovoljno ponudil. In ne, sedaj ne govorim samo o ljubezni. Te sem imela pri tebi preveč, vendar si mi ti nudil le-to, ljubezen. Ampak to ni dovolj. Od ljubezni se ne da živeti. Zato ti želim vse najboljše v življenju, kar lahko dobiš. Lep pozdrav, Melissa.«

Ko je David prebral pismo, je jokal kot otrok, ki mu povejo, da Božiček ne obstaja. Komaj je zopet začel s svojim življenjem, je zopet tu ona, ki mu na tej poti povzroči še en čustveni pretres. Po tem pismu se je začel obnašati drugače. Zamenjal je veliko deklet, s katerimi se je sestajal. To niso bila slaba dekleta. Nobena izmed njih. Problem je tičal v Davidu. V vsaki je iskal njo, čeprav jo je preziral. In na koncu je spoznal, da je imela le ona tiste najlepše oči, najlepši nasmeh, zaradi katerega se ti zašibijo kolena. In njen glas ... je bil kot petje ptic na vejah. A šel je naprej, pozabi je nanjo. In tako je minilo zadnje leto njenega študija. Še več časa pa je minilo, odkar se je slišal z Dennisom. Da bi se malo razvedril, se je odločil, da ga bo poklical. Pogovarjala sta se dolgo časa, na koncu pa je David zbral dovolj poguma in ga je vprašal: »Kako je ona?« Dennis mu je odgovoril: »V slabo družbo je zašla. Ima fanta. Marka. In vedno je na vseh zabavah. Govori pa se tudi, da je začela uživati drogo, tako da ne vem, če je ravno v redu. Aja, pa tudi študij je opustila, a je še vedno v mestu.« Na to je David odvrnil le: »Prav ji je.« A v sebi je umiral. Kdo bi rekel? Moja Melissa? Droga? Mah ...

**A promise means
EVERYTHING
But once it is broken,
sorry means
NOTHING**

Po tem telefonskem klicu je minilo kar nekaj časa, nato pa se je David odločil, da bo odšel obiskat Dennisa. Spominjala sta se starih časov, kako jima je bilo lepo in katere norčije sta uganjala skupaj. Dennis mu je nato povedal, da je Melissa umrla. Ampak pred smrtjo mu je zapustila še zadnje pismo. David se je spraševal, kakšno bo. Vse, kar mu je hotela povedati, mu je napisala v zadnjem pismu. Ko je odprl pismo, je pisalo: »Dragi moj. Ni mi več ostalo kaj dosti življenja. Želim ti povedati, da te ljubim in da te bom tudi na drugem svetu. Žal mi je, ker ti nisem mogla dati ničesar, razen najinih skupnih trenutkov. Ampak zdaj je že prepозno, da bi se vrnila nazaj k tebi. Postala sem odvisna od zelo močne droge in nočem, da bi me sploh kdaj videl tako, kot sem sedaj.

Ostala mi je samo ena rešitev: SMRT.« Bil je ves iz sebe, ko je prebral pismo. Kako je lahko naredila kaj takega? Lahko bi si poiskala pomoč, a zdaj? Čas je, da pozabi preteklost. Najbolje bi bilo, da jo pusti tam, kjer ji je mesto. Vse je mogoče, ko si to le dovolj močno želiš. Samo zbrisati moraš stara sporočila, vreči stran vse, kar te spominja na tisti čas, ki je že minil, ter nehati poslušati skupne pesmi. Ko se rešiš vsega, kar te spominja na preteklost, se bo ta vrnila na svoje mesto, kajti pozabiti preteklost ne pomeni zbrisati je iz spomina, temveč spominjati se je brez bolečin.

S to zgodbo bi vam rada prikazala, kako lahko nekatere napačne odločitve za vedno spremenijo tvoje življenje. Glavna junaka sta odšla na fakulteto, imela sta popolnoma normalno življenje. A kje sta pristala zaradi njene napačne odločitve? Ona je vzela drogo in zapustila ljubljene fanta. In kje sta sedaj? Lahko bi imela **VSE**, a izbrala sta **NIČ**.

ZAKAJ NE MARAM ŠOLE?

Prva stvar, ki je ne maram v šoli, je to, da moram zgodaj vstajati. Nisem dovolj naspana, zato med urami skoraj zaspim in okoli oči imam velike črne podočnjake. Ne vem, kako lahko profesorji pričakujejo, da jim sledim pri pouku, če je edina stvar, o kateri trenutno razmišljam, topla postelja doma.

Druga stvar, ki me moti v šoli, so domače naloge. Pridem domov čisto utrujena, osem ur sem sedela v isti stavbi, poslušala sem profesorje in pridno pisala. Mislim, da je končno čas, da se grem sprostit in malo uživat ... Seveda ne! Za mizo moram sedeti še tri ure in pisati spis z naslovom: »Zakaj je rdeča barva rdeče barve?« Še hujše so domače naloge med počitnicami ali prazniki. Dragi profesorji, jaz že ne bom pri božični večerji reševala enačb!

Vsak profesor pa je posebna zgodba zase. Čeprav so nekateri profesorji zelo v redu, pa se najdejo tudi profesorji, ki nam znajo vsako dlako na telesu postaviti po konci že v nekaj sekundah. Na primer:

- Profesorji, ki ne dovolijo žvečilnih gumijev pri pouku, potem pa jih naslednjo uro vidim z velikim mastnim žvečilnim gumijem v ustih.
- V petek zadnjo uro štejem stotinke sekunde do zvonjenja. Do vikenda me loči le še 0.005 sekunde, zvonec se oglasi, vsa vesela začnem pospravljati, ko slišim profesorja reči: »ČAKAJTE!!! Saj še ni konec ure, jaz povem, kdaj lahko greste, zvonec mene samo obvesti, da moramo zaključiti!« Lepo se usedem in čez 0.5 sekunde profesor reče: »Nasvidenje, lep vikend vsem.«
- Profesorji, ki nam pridigajo o tem, kako se moramo lepo in slovnično izražati, nato pa čez pet minut slišim: »Pa KUGA je zdej to?«
- Profesorje, ki si zbirajo najljubše učence in so pristranski do drugih.
- Profesorje, ki te hočejo osramotiti pred celim razredom samo zaradi tega, ker nisi vedel, zakaj je Josip Bros Tito 4. 8. 1978 zaspal na levi strani postelje in ne na desni.
- Profesorji, ki so prestrogi in do sebe in do nas.
- Tisti profesorji, ki svoje osebne težave prinesejo od doma s sabo in potem svojo jezo stresajo na nas dijake.
- Profesorji, ki vedo, da nekaterim učencem govorjenje pred tablo dela preglavice, a še zmeraj vztrajajo, da mora dijak premagati svoj strah, če želi uspeti v življenju, pa se sploh ne zavedajo, kakšne posledice to lahko ima.
- Profesorji za športno vzgojo, ki še ne vedo da nismo vsi Usain Bolt.
- Profesorji, ki govorijo, koliko dela imajo s popraviljanjem naših že rešenih kontrolnih nalog. Tudi mi smo imeli veliko dela, ko smo se morali naučiti polovico učbenika v enem tednu, pa se vam nič ne pritožujemo.

- Profesorji, ki nas učijo, da je Sheakspeare uporabljal sleng v svojih delih, ampak prepovedujejo uporabo slengovskega oziroma pogovornega jezika med poukom.
In še veliko več.

Naslednja stvar, ki je nihče ne mara, so kontrolne naloge in spraševanja. Kontrolne naloge temeljijo na enakopravnem ocenjevanju znanja vseh, ki so se učili neko snov. Saj to je v redu, vendar potem nekateri profesorji dijaka vedno sodijo po prvi oceni, ki jo je dobil pri tistem predmetu, in se ne ozirajo na to, da je mogoče le imel slab dan. Če se eden dijak nauči celo snov na pamet in jo minuto po kontrolni nalogi pozabi (pa dobi 5), si profesorji mislijo, da je ta zelo pameten. Če pa drugi zna vso snov, pa zaradi stresa pozabi določeno stvar (dobi 3 ali 4), ni nič vreden, je len in malo manj inteligenčen. Še ogromno stvari je, ki jih mi dijaki ne maramo pri profesorjih, šoli ali celo sošolcih, ampak nekaterih stvari ne moremo spremeniti in jih lahko le sprejmemo, takšne kot so. Najlažje je, če jih sprejmemo brez negotovanja, saj se bomo potem vsi boljše počutili.

Dushica Marjanovikj, ZN 1. a

O, Ratež

O, Ratež, »srečna, draga vas domača«,
tu živet' zares se spleča. –
Ni ga fanta ne dekleta,
ki rad odšel bi s tega sveta.

Tu od sreče kar norimo
in s kolesi se podimo.
In ko zima prihiti,
kepat' se gremo vsi.

Tu z'lo radi se imamo
in ob kavi klepetamo.
Včasih vname se prepir,
a kar hitro je spet mir.

Otroci se včas' zberemo
in komu kaj zagodemo.
Ratež Nov'ga mesta se drži,
okrog njega Krka valovi.

Rateža držijo se tud' Brusnice,
kjer češnje so doma in dobro
vince.
Tu pa tudi šola stoji,
v kateri otroci gulijo klopi.

Urška Mohar, ZN 2. b

NESREČNO SREČANJE

Bila sem sama,
v temi in čakala.

Prišel skoz' vrata
je kot angel,
zlati kodri in nebeški obraz.

Vsi v njega so strmeli,
kot da je Bog prišel med nas.

Srečajo se oči,
moje in njegove,
ki polne so lepote.

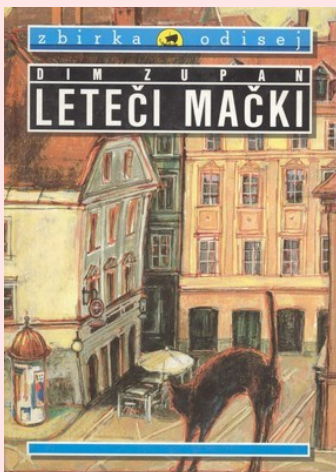
Veselo nasmeje se in pozdravi,
a spomnim se,
da nisem več z vami.

Panika me zgrabi,
a zakaj morem to
deliti z vami?!

Manja Cehte in Iris Teraš ZN 2. b

Dim Zupan: Leteči mački

Mladinski roman *Leteči mački*, katerega avtor je Dim Zupan, je zelo poučen pogled skozi najtežja in najbolj navihana najstniška leta. Roman govori o klapi fantov, ki kar naprej doživlja zanimive izkušnje, kot so gonoreja, bežanje pred policijo in flirtanje z dekleti. Poleg mnogih zabav, pretefov in drugih nagajivosti se zgodba žal konča bolj tragično. Za fante na koncu marsikaj ni več enako kot prej, ni več brezskrbnega veselja, ko izgubijo enega izmed najboljših prijateljev, ki se je smrtno ponesrečil v prometni nesreči. Zgodba je nadvse zanimiva in jo iskreno priporočam tudi vam.

Nina Oven, ZN 2. b

PRIPOROČAMO

Za vse ljubitelje znanstvene fantastike, drame in romantike prihaja film **Kronike podzemlja: Mesto kosti**. Film je posnet po knjižnih uspešnicah Cassandra Clare. Clarrisa Fray, ki jo igra Lily Collins, je na videz navadno dekle, ki skupaj z mamo samohranilko živi v Brooklynu. Njeno življenje je bilo dokaj normalno, dokler ni začela opazovati neverjetne in na videz nemogoče reči. Ravno takrat njena mama čudežno izgine. Skupaj z mladimi lovci senc, Jacom, (Jamie Campbell Bower), Isabelle (Jemima West) in Alecom (Kevin Zegers) odpotuje v novi svet. Tam izve svoje poreklo in svojo prihodnost. Odpravi se na iskanje starodavnega keliha, ki skriva ključ in lahko reši njeno mamo. Ampak pot ji prekrizajo demoni, vampirji, čarovniki in drugi prebivalci mesta senc. Ali bo Clarrisi uspelo? Ugotovite sami.

Ko Jason Sudeikis kot glavni igralec v filmu **Mi smo Millerjevi** priskoči na pomoč najstnikom, ga naenkrat napadejo potepuhi in mu poberejo travo ter vso gotovino, zaradi česar svojemu dobavitelju dolguje precej denarja. Če želi ostati živ, mora David iz Mehike pretihotapiti novo pošiljko. Na misel mu pride ideja. Potrebuje preobleko, da bo lažje izpeljal posel, zato ustvari

navidezno družino. Vključi stripizeto Rose (Jennifer Aniston), Kennija (Will Poulter), ki bi od njega rad kupoval travo, ter najstniško brihto z ulice Casey (Emma Roberts) in »Millerjevi« so tu. Pomagajo mu ustvariti lažno družino: tu so soproga in dva namišljena otroka. Smeha zagtovo ne bo zmanjkalo. 4. julija se odpravijo na pot, ko bodo nebo krasili prečudoviti ognjemeti. Jim bo uspelo izpeljati načrt?

Za vse »One Direction« oboževalce prihaja film **One Direction: To smo mi**. Film je posnet med svetovno turnejo angleško-irske fantovske glasbene skupine. Gre za izjemno zgodbo o njihovih skromnih začetkih in neverjetnem vzponu, za katerega so zaslužni oboževalci, ki so jim omogočili osvojiti svet. Obožujete Zayna, Harryja, Nialla, Louisa in Liama? Pokukajte v njihov svet in spoznajte vsakega posebej.

Če so vam bili vseč **Smrkci**, vas tudi 2. del te prečudovite risanke ne bo pustil na cedilu. Gargamel, smrtni sovražnik Smrkcev, ustvari Žlehtka in upa, da jih bo sedaj končno ujel. Film je poln smeha in avanturističnih podvigov.

Ko Tim (Domhnall Gleeson) izve, da lahko vsi moški v njegovi družini potujejo skozi čas, se

odloči, da bo to izkoristil in si našel punco. Žal ne more spremeniti preteklosti, lahko pa spremeni dogodke v svojem življenju. A kmalu ugotovi, da ni tako enostavno, kot si je predstavljal. Naredi vse, kar je v njegovi moči, da osvoji srce mlade Mary (Rachel McAdams), pa čeprav mora dogodke ponavljati znova in znova. Tim in njegove pustolovščine vas čakajo v filmu **Abot Time**.

Družina Manzoni, bivši mafijci, se pod programom zaščite prič preseli v Francijo. Agent Stansfield (Tommy Lee Jones) se trudi, da bi družino spravil na prava pota, vendar se Fred (Robert De Niro), njegova žena (Michelle Pfeiffer), hčerka (Dianna Agron) in sin (John D'Leo) hitro vrnejo k svojim starim navadam in probleme rešujejo na »star način«. Film **The Family** je akcijska komedija, tako da bo smeha in akcije.

Veronika Vovk ZN 1. a

 PRIPOROČAMO

Dijakom, ki radi berejo in tistim, ki to počnejo malce manj navdušeno, bi rada priporočila knjige tuje pisateljice Nore Roberts, ker piše romane vseh vrst.

Tistim, ki imate radi kriminalke, umore in policijo, predlagam serijo knjig **V smrti**. Tukaj je zbranih več kot dvajset napetih dogodivščin detektivke Eve Dallas, ki je dobila ime po ulici, v kateri so jo našli nezavestno, vso okrvavljeno in oskrunjeno, ko je imela le približno šest let. O njej, kot detektivki stari okoli trideset let, govorijo zgodbe, ki se dogajajo v prihodnosti, a so vseeno polne okrutnih zločinov, neverjetno domiselnih umorov, podtikanj, ki jim ni para, in seveda ljubezenskih zapletov. Vse knjige boste vsi zelo hitro prebrali, saj nobena nima več kot tristo strani, vendar se zaradi napetih pričakovanj lahko kosajo z romani, ki imajo čez petsto strani.

Pisateljica je napisala tudi zelo čustveno, znanstvenofantastično trilogijo (**Križ boginje Moriggan, Ples bogov, Dolina tišine**) o vampirjih, magiji, prvinskemu zlu, čistosti in sveto-sti prave ljubezni. Čeprav je ljubezen lahko zelo zvita, jo vsak na koncu upošteva, kajti to je v človeški naravi. Knjige govorijo o šestih izbrancih; magu, čarovnici, »tistemu, ki se bojuje«, »tistemu, ki je mnogih oblik«, »tistemu, ki poseduje znanje« in o posebnem vampirju, kar je zelo ironično, saj je naloga izbrancev iz vseh sveto izbrisati to zalego zla. V zgodbo je vpletenih veliko legend in tabujev, ki razkrivajo človeške slabosti, pa tudi prednosti, ki jih imamo pred brezbožnimi stvori teme. Te knjige so sicer malo daljše, vendar bodo gotovo pritegnile tistega, ki se jih bo lotil brati.

skih romanov, ki so po mnenju številnih bralcev vsekakor vredni branja.

Vsem, ki imate radi skrivnosti, umore, razburljive zaplete in literarne junake, ki so vedno ob pravem času na pravem mestu, priporočam, da začnete posegati po literaturi dveh odličnih avtoric, in sicer Mary Higgins Clark ter Agathe Christie. Menim, da Clarkova piše čudovite kriminalne romane, ki se te zagotovo dotaknejo in od njih ne moreš odmakniti oči, dokler ne prebereš cele zgodbe. Za drugo avtorico pa velja že kar rek: »Od nje sta bolj brana le še Shakespeare in Biblija«, kajti njena dela so, vsaj zame, resnično ena najboljših. Res pa je, da že samo po nekaj prebranih knjigah lahko spoznaš določeni vzorec pisanja, po katerem pisateljica gradi svoje zgodbe.

Velikim romantikom, ki imajo v zgodbi radi tudi zanimive pustolovščine, priporočam knjige **Leonella**, pisateljice Rosy Chabbert, ki pa so le za tiste, ki se zares želijo in znajo poglobiti v zgodbo. Čeprav iz besed kar silijo čustva, zgodbe vsebujejo prikrito resničnost.

Zelo so mi všeč tudi knjige Paula Coelho, katerih vsebina temelji na iskanju pravih poti z božjo pomočjo. Če se kdo od vas išče že zelo dolgo, pa še ni našel tistega pravega jaza, vam toplo priporočam, da si preberete kakšno njegovo knjigo, kajti pomagale vam bodo pokazati pravo smer na megljenem razpotju vašega življenjskega potovanja.

Tea Žura, ZN 1. a

Sem Kaja Budič in odločila sem se za intervju z bivšim dijakom Šolskega centra Novo mesto Žigo Kočvarjem. Zanj sem se odločila, ker je tekmoval za ŠKL in ker je bil med našimi dijaki zelo priljubljen ter seveda zato, ker je moj dober prijatelj. Žiga je star 19 let, živi v Črnomlju, trenutno pa študira na Visoki šoli za zdravstvo Novo mesto.

ZAKAJ SI SE VPISAL NA SREDNJO ZDRAVSTVENO IN KEMIJSKO ŠOLO?

Zaradi tega ker me zanima zdravstvo in že od nekdaj rad pomagam ljudem.

KATERI PREDMET TI JE BIL NAJLJUBŠI?

Angleščina.

SI SE KDAJ SPRL S KAKŠNIM PROFESORJEM?

Seveda. Mnogokrat, ker sem bil nemiren. Največkrat sem se pre-

INTERVJUJI

piral z gospo profesorico Matejo Vodnik.

KAKO SI SE POČUTIL NA ŠOLI VSA 4 LETA?

Odljučno.

TRENIRAŠ NOGOMET. KAKŠNO MNENJE IMAŠ O ŠKL?

V ekipi sem s profesorjem Hlačo doživel nepozabne trenutke v svojem življenju. ŠKL je nekaj najlepšega, kar se mi je zgodilo na šoli.

KOLIKOKRAT NA TEDEN SI IMEL TRENINGE? KOLIKO TEKEM STE ODIGRALI NA MESEC?

Vsa 4 leta sem bil član ŠKL-ja in obiskoval tekme in treninge. Trenirali smo trikrat na teden, tekme smo imeli vsak teden, torej štirikrat na mesec.

KOLIKOKRAT NA TEDEN PA TRENIRAŠ SEDAJ?

Treniram vsak dan. Dvakrat na teden pa imam treninge dopoldan in popoldan.

KAKO SI NOGOMET IN ŠOLO USKLAJEVAL?

Tako da sem se o vsem posvetoval s trenerjem v klubu in z razredničarko ter posameznimi profesorji na šoli. Kadar sem izostal od pouka, sem to čim

DIVJAK

prej nadoknadil. Enako je bilo s preverjanjem znanja, ki sem ga opravil, ko sem bil ponovno pri pouku.

KAJ TI JE BILO NA ŠOLI NAJBOLJ VŠEČ?

ŠKL in punce, pa tudi razredni-kove ure.

KAKO SI SE RAZUMEL S PROFESORJI?

Kar dobro. Nisem imel veliko konfliktov.

KAKO PREŽIVLJAŠ PROSTI ČAS?

Za računalnikom, na pijači s prijatelji ... Rad se družim s svojim dekletom ...

SI BIL KDAJ NA NEPOZABNEM IZLETU?

Izlet v Rim s šolo.

MI ZAUPAŠ SVOJE NAJLJUBŠE ...?

PEVEC: Jan Plestenjak

KNJIGA: Petdeset odtenkov sive

FILM: Now you see me

ŠPORTNI KLUB: Chelsea

Kaja Budič, ZN 3. b

Intervju z gospo Dragico Omerzo

Ga. Dragica Omerzo, danes upokojena obrtna delavka, ki je kar petintrideset let delala v Krškem, kjer je tudi živela, je bila kot petletno dekle skupaj s svojo družino izgnana v Srbijo. Vzrok za izgnanstvo je bila njihova slovenska zavednost med drugo svetovno vojno. Gospa Dragica si je vzela čas in nam povedala kar nekaj utrinkov in spominov iz svojega življenja v času vojne. S solzami v očeh in bolečino v srcu nam je pripovedovala o svojih najbridkejših izkušnjah. Izvedeli smo veliko nepredstavljenih dejstev o izgnanstvu in o življenju pred sedmimi desetletji.

1. Kakšno je bilo Vaše življenje pred začetkom vojne, pred okupacijo?

Z družino smo mirno živeli v Krškem. Oče je bil trgovec, zato smo bili še kar premožni. Že kot deklica sem bila vzgojena kot zavedna Slovenka. Po prvi svetovni vojni, leta 1933, ko je Hitler prišel na oblast, pa se je začelo prebujanje slovenske zavednosti. Drava je bila ločnica glede zavednos-

ti. V Krškem so živeli pretežno kmetje, ki so se zavzemali za slovenski narod. Na drugi strani Drave pa je poleg kmetov živelo tudi veliko Nemcev.

2. Kakšni so Vaši spomini na začetek vojne v Jugoslaviji in koliko ste bili takrat stari?

Leta 1941, po nemški okupaciji Jugoslavije, so se za nas, zavedne Slovence, začeli težki, najtežji časi. Hitler je želel napraviti to deželo zopet nemško, zato je vse zavedne Slovence - to so bili učitelji, zavedni člani društva Sokol, zavedni Jugoslovani ter premožni ljudje, želel čim prej izgnati s tega področja, da bodo lahko zasegli njihovo imetje in premoženje. Na tem seznamu smo bili tudi mi. Takrat sem bila stara 5 let.

3. Z bratom ste začeli obiskovati nemško šolo. Kakšni so vaši spomini?

Obiskovala sva šolo, ki pa ni bila klasična. Ves pouk je potekal v obliki petja, plesa, igre, s ciljem osvojiti prvine nemškega jezika. Šolo so vodile večinoma zagrizene nemške mladinke. To šolo sva obiskovala približno

dva meseca.

4. Kaj lahko poveste o internaciji v

Medtem ko je bil oče v zaporu, se je začelo govoriti, da bodo začeli izseljevati cele družine zavednih Slovencev. 21. junija zjutraj, ko sva z bratom odhajala v šolo, naju je sosed ustavil in poslal nazaj domov. Hiši so se približevali trije oboroženi vojaki, ki so prišli po nas. Imeli smo pol ure časa, da smo vzeli najpomembnejše stvari, predvsem oblačila. Vse, kar smo vzeli s seboj, smo dali v manjše kovčke, oblekli pa smo čim več oblačil. Priskrbeli smo si tudi manjše skodelice ter žlice, da smo imeli iz česa jesti. Za denar in druge dragocenosti pa smo poskrbeli že prej in jih skrili pri prijateljih. S tovornjakom so nas odpeljali v vojašnico v Maribor. Ob prihodu v zapore se nam je odvalil kamen od srca, saj smo se zopet počutili varno, ko smo zagledali očeta in strica. Nato je sledil temeljit pregled lastnine, kjer so iskali dragocenosti. Za tem pa smo se odpravili z vojsko v Srbijo.

5. *Kako pa je bilo z vsakdanjim življenjem?*

Primanjkovalo nam je hrane, ki smo jo lahko dobili le na črnem trgu. Oče je na mesec zaslužil 2500 dinarjev, kar je zadostovalo za deset kilogramov moke. Naš jedilnik je bil zelo skromen. Za zajtrk smo pili črno kavo iz pražene pšenice, sladkano s saharinom, saj sladkorja nismo imeli, ter kos proje, to je koruzni kruh. Za kosilo smo po navadi jedli enolončnico, torej fižolovo ali krompirjevo juho. Za večerjo pa smo imeli solato ali koruzni močnik na vodi in nič več. Nismo uživali ne mleka ne sladkorja, meso smo na mizo dobili šele, ko smo sami zredili in zaklali prašiča. Kruha nismo poznali, pekli smo si koruzno projo, ki je nastala iz koruzne moke, kvasa in vode. Hrano smo dobili v zameno za obleke. Ravno ko sem zbolela, je v šoli Rdeči križ otrokom podarjal čevlje. Postala sem žalostna, da sem zaradi bolezni zamudila to priložnost. Napotila sem se k učiteljici in jo prosila, če bi tudi jaz lahko dobila čevlje, a je moja prošnja zavrnila. V primerjavi s hrano, ki smo jo imeli v Sloveniji pred vojno, smo bili v Srbiji glede tega

pravi reveži.

6. *Kje ste otroci v izgnanstvu našli zabavo in igro?*

V poletnih popoldnevih smo se otroci pogosto hodili kopat v bližnjo reko, ki je bila poleg psička Bobija, ki sem ga izgubljenega našla, tudi najsvetlejša točka izgnanstva. Mami so se ob pogledu na Bobija zasolžile oči, saj hrane nismo imeli niti zase, kaj šele za psička.

7. *Kakšen je bil povratek domov?*

Najsrečnejši dnevi so bili, ko smo izvedeli, da je svoboda tu. Na to novico smo čakali in se dan za dnem, vsa štiri leta pogovarjali, kako bo, ko se bomo vrnili v domovino. Domov smo se vrnili bolni, shirani in izčrpani. V izgnanstvu smo bili polna štiri leta. Domačini, ki so nam bili naklonjeni, so nas lepo sprejeli, nemško usmerjeni pa so že pred našim odhodom pobegnili v Nemčijo. Ob vrnitvi je bila hiša izropana. Vse so nam pobrali, razen nekaterih malenkosti. Znova smo se morali postaviti na svoje noge, zato smo začeli delati. Delali smo vsi, otroci pa smo se tudi

šolali. Bili smo srečni, da ni bilo več vojne, lakote, strahu, trpljenja, da smo lahko zadihali svež zrak v svobodi.

8. *Kaj pa bi Vi, ki imate toliko življenjskih izkušenj, svetovali nam mladim za življenje?*

Draga moja mladina, zavedati se morate, kako vam je lepo, saj živite v miru in svobodi. Najpomembnejše v življenju je, da ste pošteni in delavni ter nikomur ne želite ničesar slabega. Vsakomur moramo v stiski pomagati, vendar pa se ne smete pustiti izkoriščati. Uživajte mladost in življenje ter se zavedajte, kako dragocen je mir in koliko trpljenja ter žalosti prinese vojna.

Žiga Najger, FT 2. b

INTERVJU S TEO GORENC

Intervju s Teo Gorenc

Tea Gorenc je bivša dijakinja Srednje zdravstvene in kemijske šole Novo mesto. Prihaja iz Šentjerneja in ima 20 let. Na našo šolo je hodila v času 2009–2013, bila je v c oddelku smeri zdravstvena nega, njena razredničarka pa je bila gospa profesorica Mojca Simončič. Tea je bila zelo uspešna v nogometu, zato sem jo tudi prosila za intervju.

Kaj te je pritegnilo, da si se vpisala na srednjo zdravstveno šolo v Novem mestu?

Pravzaprav je bil moj vpis na zdravstveno šolo zgolj usoda, saj sem najprej leta 2008 obiskovala vzgojiteljsko šolo v Metliki, kjer zaradi zdravstvenih težav nisem uspela zaključiti 1. letnika. Zaradi finančne situacije pa si nisem mogla privoščiti ponovnega vpisa na šolo v tako oddaljenem kraju (živim v Šentjerneju) in sem morala razmisliti o šoli, ki je bila bližje domu. Tako sem se odločila za zdravstveno šolo, saj mi je v veselje biti med ljudmi in jim pomagati ne glede na starost. Poleg tega pa je bila uresničena tudi skrita želja moje matere, ki je vedno želela, da bi postala medicinska sestra.

Kaj ti je bilo na šoli najbolj všeč?

No, kot večini dijakov, moram priznati, da mi je bil najbolj všeč odmor za malico. Saj je bil takrat čas za druženje. No, vsaj v času šolanja sem tako mislila ... Vendar sedaj, ko

sem končala, lahko povem, da je bilo veliko pozitivnih stvari, kot so nekateri profesorji, predmeti, praksa in najbolj od vsega seveda to, da sem se lahko športno udejstvovala.

Kolikokrat na teden imaš treninge?

Pravzaprav treningov nimam, saj sem prenehala s treniranjem v klubu pred leti zaradi hujše poškodbe gležnja, ki se je ponavljala. Zaradi tega nisem prenesla naporov in sta bila potrebna čas in počitek. Nogomet sem igrala le v sklopu šole in ŠKL-ja.

Kdo te je navdušil za nogomet in za ŠKL?

Za nogomet me je navdušila sošolka Iva Kutija iz osnovne šole, saj je ona imela očeta, s katerim je igrala nogomet. Ko sem jo opazovala, sem dobila željo, da bi tudi jaz znala igrati in kontrolirati žogo. Na srečo sem imela že v krvi športne sposobnosti, ki so mi na področju atletike, rokometu, gimnastike in nogometa prinesle veliko uspehov. Od vsakega športa sem odnehala, saj me ni noben pritegnil tako kot nogomet. Tako smo skupaj z Ivo in ostalimi dekletimi iz Osnovne šole Šentjerneje postale državne prvakinja. ŠKL pa me je pritegnil v času šolanja na zdravstveni šoli, saj na vzgojiteljski ni bilo poudarka na športu. Bilo je nekaj deklet, ki sem jih poznala že iz tekmovanj iz osnovne šole in skupaj smo dobile idejo, da bi lahko tekmovala ... Morale smo le prepričati gospoda profesorja Mat-

jaža Ferkolja, da smo sposobne. In tako se je vse začelo.

Kako potekajo tekme, katera tekma se ti je vtisnila v spomin?

Uff, tekme ... Tekme so nekaj, kar smo komaj čakale. Želja, moč in seveda biti eno z igralkami so najlepši trenutki. Pred vsako tekmo je bila nervoza v slačilnici na visokem nivoju, imele smo razna čustva in dvome, ki smo jih premagovale z glasbo in s petjem ter medsebojnim spodbujanjem. Ko smo stopile v dvorano, pa smo dobro vedele, da nas čaka napornih 48 minut igranja, da bi dosegle cilj in postale državne prvakinja v nogometu. Pravzaprav mi je vsaka tekma ostala v spominu in mi vedno bo, saj je na vsaki bilo nekaj ... in vsaka me bo spremljala celotno življenje. Nikoli pa ne bom pozabila punc, s katerimi smo bile skupaj v najtežjih in najlepših trenutkih. Tako na primer je potekala tekma v Mariboru, kjer me je ena izmed nasprotnic poškodovala in nisem čutila nog, zato so me reševalci peljali v bolnišnico Maribor ... Nato pa so prišle pome vse punce in iz najbolj bolečega trenutka so naredile nekaj najlepšega. Nepozabnih trenutkov je še veliko, vendar najlepše tekme so bile zadnje tekme, kjer smo vedno postale državne prvakinja. Lahko se pohvalim, da sem bila v okviru ŠKL nogometa za dekleta na ŠC Novo mesto vsa 4 leta državna prvakinja.

Če bi imela še eno možnost, bi se še enkrat vpisala na isto

šolo ?

Če bi imela še eno priložnost in enako preteklost, bi se še enkrat vpisala na Srednjo zdravstveno in kemijsko šolo Novo mesto, saj sem na njej preživela čudovita 4 leta, za katera mi ne bo nikoli žal.

Kako si izpeljala treninge in šolo?

Na srečo so bili ŠKL treningi med poukom, tako da mi niso jemali popoldanskega časa, čeprav je bilo to z ene strani pozitivno z druge pa ne, saj sem manjkala pri pouku, kar je bilo treba kasneje nadoknaditi.

Včasih tudi nisem šla na trening, če je bil predmet zahteven, ali je bila ravno takrat na urniku praksa. Saj sem imela tudi razredničarko, ki mi je dala jasno vedeti, da dokler bom imela pri pouku lepeocene, bom lahko hodila na treninge, v nasprotnem primeru pa mi tega ne bi omogočila. Bilo je nekaj komplikacij in težkih obdobij na začetku, vendar je bilo to tudi del najstništva ... Kasneje sem vse razumela in delala po pravilnih načelih in v skladu z željo po doseganju zastavljenih ciljev ...

Kakšno prihodnost si predstavljaš v nogometu ?

Mislím, da je moje prihodnosti v zvezi z nogometom, na žalost, konec. Saj ne treniram v klubu, z zaključkom srednje šole pa sem prenehala tudi z igranjem v okviru ŠKL-ja. Upanje je še vedno ... in vem, da brez nogometa ne morem živeti ... torej bom poskušala še kaj narediti ... pristopiti v kakšen klub, če bo možnost. V

nasprotnem primeru pa imam v zvezi z nogometom lepe uspehe in čudovite spomine nanj.

Kam si že potovala s klubom?

V času treniranja, pred leti v

Brežicah, sem odšla samo na Hrvaško, saj je bil ženski nogomet takrat šele začetniška faza in še ni bil tako priznan. V času ŠKL-ja pa lahko rečem, da smo prepotovali doberšen del Slovenije, kar mi je prineslo mnoga nova poznanstva in spoznanja.

Si se vpisala na fakulteto ali iščeš službo v zdravstvu?

Vpisala sem se na Pedagoško fakulteto v Kopru, in sicer smer razredni pouk, saj je v zdravstvu težko dobiti pripravnništvo, da lahko sploh pričneš delati. Upam, da mi uspe še kaj narediti na področju vzgoje, saj mi zdravstvo vedno ostaja na voljo.

<https://www.facebook.com/photo.php?v=10201477870496184&set=vb.1458574676&type=2&theater>
(film)

Urška Gramc, ZN 3. b

»Naše oči ne samo gledajo, ampak tudi čutijo in slišijo.« (Marija Račič)

Pri pouku slovenščine nas je gospa profesorica Petra Krulc vprašala, ali bi kdo izmed nas za šolski časopis opravil intervju s profesorjem, ki poučuje na naši šoli. S sošolkami smo razmišljale o osebi, ki je prijazna, spoštljiva, delavna ... in smo se takoj spomnile na gospo profesorico Marijo Račič, zato smo se javile, da izvedemo intervju.

Rodila se je 8. marca 1964 v Gazicah in je že kot otrok razvila številne talente. Ljudem ob sebi deli veliko življenjskih primerov iz medicinske prakse, pri pouku pa teorijo dobro povezuje s prakso. Ob različnih načinih razlage pove tudi kakšno zanimivost in se posveti vsakemu dijaku posebej oz. »nas bere z očmi«. Teoretični in praktični pouk v okviru njenih ur je dinamičen, raznolik in predvsem zanimiv.

Katero OŠ ste obiskovali, kako ste nadaljevali šolanje, katero fakulteto ste obiskovali?

Obiskovala sem OŠ Cerklje ob Krki, doma sem bila namreč iz Gazic, to je sosednja vas Cerkelj ob Krki, kjer danes tudi živim. Šolanje sem nadaljevala na Srednji zdravstveni šoli

Novo mesto, pouk smo imeli na današnji ekonomski šoli, potekel je popoldne, prakso pa smo imeli v dopoldanskem času. V nižjih letnikih smo imeli prakso v šoli, ki je trajala včasih tudi do večera, ampak smo se veliko naučili. Bila sem ena iz med delavnih dijakov in sem šolanje nadaljevala v višji šoli za zdravstvene delavce. Potem sem nadaljevala s študijem na Fakulteti za organizacijske vede v Kranju.

Ste imeli svojega najboljšega profesorja v srednji šoli?

Zakaj oz. s čim vas je navdušil?

Bilo je več profesorjev, ki so nam bili vzor. Vzorniki so nam bile predvsem medicinske sestre, ki so nas poučevale. Seveda pa je izstopala gospa razredničarka Justina Šetina, ki nas je veliko naučila v okviru prakse (zdravstvena nega) in pa tudi veliko za življenje.

Se spominjate svojih stresnih situacij iz šolskih klopi (pred spraševanjem ali testom)?

Seveda. Srednja šola je zelo lepo obdobje mladosti kljub stresu, ki ga prinaša. Spraševali niso napovedano. Tisti, ki so se učili redno, so bili vprašani samo enkrat. Jaz sem bila malokrat vprašana, ker sem bila med pridnimi dijaki in so

me še posebej zanimali strokovni predmeti. Najbolj se spominim gospoda profesorja kemije (prof. Bregar), tudi matematika je bila stresna, določenih predmetov smo se zelo bali.

Ste kdaj »ušpičili« kakšno »lumparijo«?

Seveda. Kot vsi dijaki smo tudi mi šli enkrat na leto timsko »špricat« in ponosna sem na to, ker smo delovali timsko.

O katerem poklicu ste razmišljali kot otrok? Ste imeli kdaj v mislih poklic, ki ga opravljate danes?

Kot otrok sem se zelo veliko igrala trgovko, zelo me je zanimalo zdravstvo, ampak razmišljala sem o poklicu podajalke in farmacevtke. Videla sem se nekje v bolnišnici ali zdravstvenem domu, nisem pa imela v mislih poklica, ki ga danes opravljam. Rada učim druge ljudi in mislim, da imam za to talent.

Kje vse ste bili že zaposleni?

Ob koncu študija sem se zaposlila v UKC Ljubljana na univerzitetni nevrološki kliniki, med tem časom sem opravljala tudi volontersko pripravništvo v skupnih službah UKC Ljubljana. Dopoldne sem delala zastoj v kadrovske službi, popoldne pa sem delala na kliniki. Bilo je zelo naporno leto, velikokrat sem bila utrujena in

neprespana. Nekega večera, ko sem šla iz službe ob 10. uri zvečer, me je zbil avtomobil in sem bila nezavestna. Opravila sem strokovni izpit (6 izpitov) kot višja medicinska sestra, opravljene pa imam tudi 3 strokovne izpite. Nato sem se redno zaposlila v UKC Ljubljana, in sicer na enoti intenzivne negovalne hemodialize. Tam sem se zelo veliko naučila, vendar sem se doma resnično veliko pripravljala za službo, ker delo ni bilo ustvarjalno, ampak odgovorno, zelo naporno in včasih tudi stresno. Tam sem bila zaposlena 6 let, potem pa sem se pri 28 letih poročila.

Zakaj ste se odločili za delo na SZKŠ Novo mesto? Koliko let poučujete na šoli?

Ravno zaradi tega ker sem začutila, da rada poučujem ljudi, želela pa sem še vedno ohraniti stik s prakso. Na šoli poučujem že 20 let in v službi poskušam biti vedno profesionalna. Pri pouku dijakom velikokrat rečem: »Ko se učimo, se učimo; ko se smejimo, se pa smejimo.« Torej moramo vse početi ob svojem času.

Povejte nam eno nenavadno oz. zanimivo dogodivščino, ki ste jo doživeli v službi z dijaki ali sodelavci.

Kot razrednik sem doživela

veliko zanimivih in različnih zgodb, vendar niti ena ni bila takšna, ki bi si jo posebej zapomnila.

Katere vrednote vam največ pomenijo?

Zdravje mi pomeni zelo veliko, pa tudi dobro počutje oz. dobra volja, ki se jo trudim kar se da ohranjati.

Kaj vam pomeni zdravje?

Veliko!

Ali nam za konec zaupate vaše nepozabno potovanje bodisi z dijaki bodisi z družino?

V zelo lepem spominu so mi ostale strokovne ekskurzije z dijaki v Rim. Spominjam se tudi prijetnega izleta v Gardaland z dijaki, ki so sodelovali pri merjenju hipertenzije na Dolenjskem. Z družino pa radi odkrivamo lepote Slovenije.

Ste v zadnjem času prebrali kakšno knjigo, ki vam je še dolgo ostala v spominu? Katero?

Doma na nočni omarici imam dve knjigi, in sicer Mož, ki je sadil drevesa (podarila mi jo je hči) in Južno od meje, zahodno od sonca. Ko sem delala v kliničnem centru, sem za sprostitev rada hodila v knjižnico brat pravljice. Ko sem bila otrok, si nismo mogli privoščiti

ti revije CICIBAN, zato jo sedaj redno kupujem. Zelo uživam ob prebiranju pesmic in zgodbic, še posebej pa me navdušujejo ilustracije Jelke Raichman. Berem tudi revijo Čuri Muri (smeh).

S čim se ukvarjate v prostem času? Kaj vas še posebej razveseljuje?

V prostem času zelo rada delam na vrtu in njivi, kjer dobim veliko energije. Še posebej se trudim, da sadje in zelenjavo pridelamo doma. Rada skrbim za rože in urejam okolico hiše. Obožujem pa tudi sprehode ob Krki. Popoldne opravljam delo mame in žene, pomagam sinu pri angleški domači nalogi What's the time? (smeh). Imam 3 otroke, in sicer Aljo, Manco in Matijo, seveda tudi moža, kajti brez njega ne bi bilo otrok (smeh). Kadar mi preostane še kaj časa, se rada družim s svojimi (brat in sestra) in z moževimi sorodniki.

Albana Zogaj, Mateja Klanfar, Klara Kavčič, ZN 2. b

Original ending to Hunchback of Notre -Dame

I hope we all know the story of Hunchback of Notre-Dame.

Walt Disney represented the story of Hunchback of Notre Dame suitable for kids, but the original was quite different from the Disney movie that I saw as a child.

Disney shows us that Frollo kills Quasimodo's mother and then force by Notre Dame bishop to raise Quasimodo as his own, hidden in bell tower of the cathedral. During the Festivals of Fools, Quasimodo, cheered by his gargoyle friends Victor, Hugo, decides to take part in the festival, where he meets a lively gypsy girl Esmeralda and a handsome soldier Phoebus. The three of them are faced by Frollo's cruelty and his attempts to destroy the home of the gypsies. And win the end Quasimodo saves Esmeralda before she is burned alive, Frollo dies and Esmeralda and Phoebus are happily married.

That is the Disney version.

The real version, a novel written by Victor Hugo had quite a different story.

Frollo doesn't try to drop the deformed baby down a well like in the Disney movie. In Victor Hugo's dark original Frollo actually rescues the baby from being burned alive by four women who think it is a demon. Frollo adopts the baby and names him Quasimodo. Frollo is eventually driven mad with lust to dominate a beautiful fifteen- year old gypsy girl called Esmeralda and makes Quasimodo kidnap her.

Quasimodo is caught in the act and arrested by the handsome soldier Phoebus, whom Esmeralda falls in love with. Quasimodo is publicly tortured and left exposed in the pillory (it's a device with holes for securing the head and hands, formerly used for punishment by public humiliation).

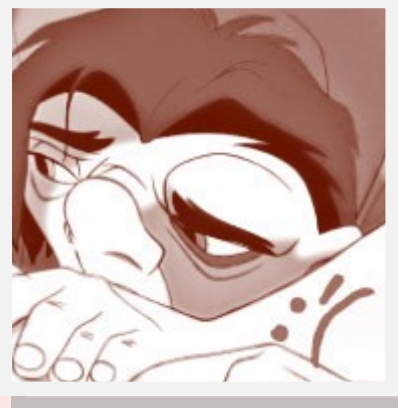
Phoebus later arranges private meeting with Esmeralda, but Frollo pays Phoebus to let him hide in the shadows and spy on them. Esmeralda over-

come by love is ready to give her chastity to Phoebus. Overcome with jealousy, Frollo emerges from the shadows, stabs Phoebus in the back and flees into the night. Esmeralda is charged with the attempted murder, tortured into giving a false confession, sent to dungeon and sentenced to hang.

Before she's hanged there is a brief and bloody battle during which Frollo tells her he will rescue her if she 'gives her love' to him. She refuses. Frollo watches as Esmeralda is executed, and laughs hysterically as she dies. Quasimodo then throws Frollo from the heights of Notre Dame. And then crawls into the crypt where the corpses of executed criminals are left to rot and wraps himself around Esmeralda's decaying body. Eventually their two skeletons are found, wrapped in an eternal embrace.

It's quite different, isn't it? ...

Iza Gračan, ZN 3. b

TEKMOVANJA

Tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni

Letos je potekalo že 15. tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni. Na naši šoli se ga je udeležilo 114 dijakov.

Kaj sploh je sladkorna bolezen?

Sladkorna bolezen ali diabetes je ena izmed najpogostejših kroničnih bolezni, ki iz leta v leto narašča. Na njen razvoj vpliva nezdrava prehrana, premalo telesne aktivnosti in prekomerna

telesna teža. V Sloveniji se po najnovejših podatkih z njo spopada približno 115 000 sladkornih bolnikov.

Poznamo več tipov te bolezni, vsem pa je skupno, da je nivo sladkorja oziroma glukoze v krvi previsok.

Na tekmovanje sem se prijavila iz preprostega razloga, da lahko s pridobljenim znanjem pomagam bolnikom s sladkorno boleznijo. Na tekmovanju sem se tako

naučila tudi, kako jim pomagati, če se njihovo stanje poslabša.

Manca Klemenčič, FT 4. a

Botanično tekmovanje

V lanskem šolskem letu in prvih dneh septembra je na šoli deloval botanični krožek pod mentorstvom prof. Mojce Fišter. Najbolj uspešni člani smo se 14. septembra 2013 v Smledniku pri Ljubljani udeležili državnega tekmovanja v prepoznavanju flore. Iz Srednje zdravstvene in kemijske šole Novo mesto se je tekmovanja udeležilo 14 dijakov. Po pouku smo večkrat odšli na teren, delali popise in se naučili izdelati herbarij. Doma smo se pripravljali tako, da smo izdelali herbarij iz petih poljubnih rastlin in naredili popis rastlin domačega kraja.

Na tekmovanje smo se odpeljali zgodaj zjutraj z avtobusom.

Dobili smo navodila in se odpravili na teren. Z nami so odšli tudi študentje, ki so nas nadzorovali. Tekmovanje je potekalo 3 ure in pol, čas za popis smo si določili sami, saj smo na koncu morali izdelati še herbarij petih rastlin. Najuspešnejša iz naše šole sta

bila Janja GERŠAK in Žiga NAJGER iz FT 2. b, ki sta osvojila srebrno priznanje. Njima so sledili: Žan ANTOLOVIČ in

Žiga KRNC iz FT 3. b, Maša MAMIĆ in Eva JERIČ iz FT 3. b, Domen KOS in Sara ZUPANČIČ iz FT 4. a ter Melita MEGLIČ in Tjaša KLEMENČIČ iz FT 4. a, ki so osvojili bronasto priznanje.

Naučili smo se veliko novega o rastlinah, si okrepili spoznanja, ob tem pa se tudi skupaj zabavali.

Patricija Maluz, Suzana Švajger, FT 2. b

Dijakinje četrtega letnika so že zelo živčne zaradi prihajajoče mature.

Le kako se bomo vse to naučile pravočasno?! Bolje, da kar začnemo z učenjem.

Le kaj bodo letos napisali v maturitetne pole?! Upam, da bodo naloge podobne nalogam v tej poli.

Nekaj trenutkov kasneje se razstavnico maturitetnih pol uporabi v namen izražanja intimnih trenutkov dveh učencev, ki mislita, da se ju matura sploh nič ne tiče ...

Pa sva končno sama.

Zdaj imava čas samo za naju.

Medtem ju prijateljica opazuje in prekine njuno "romantično" vzdušje.

Nekaj minut kasneje ...

Tjaša Bratkovič, Sara Gašperšič, ZN 3. b

Kljub vsemu pa gospa profesorica Kmet ni strašen zmaj, le razstava, ki jo je pripravila, mora biti lepo poravnana. Najbrž pa se vsi sprašujemo, kateri novi romantični kotichek sta si poiskala zaljubljenca.

Podpora dojenju – bližje materam

V začetku meseca oktobra je potekala promocija dojenja v Splošni bolnišnici Novo mesto. Pri projektu so sodelovale tudi dijakinje četrtega letnika: Klavdija Kovačič, Sanja Podlesnik in Tadeja Perčič. Promocijo dojenja vsako leto organizira porodniški odsek z namenom, da seznanijo mimoidoče obiskovalce bolnišnice s pozitivnimi rezultati, ki jih prinaša vztrajnost matere pri dojenju. Dijakinje so potrebno znanje usvojile že pri zdravstveni negi otroka in zdravstveni negi otročnice, zato so svoje znanje delile med obiskovalce, ki so stojnice množično obiskovali. Dekleta so se pri promociji dojenja seznanile s pomembnostjo zdravstvene vzgoje v našem poklicu. Izkušnje za njihovo nadaljnjo pot v smeri zdravstvene nege so bile po njihovem mnenju zelo dobrodošle.

Marta Lindič, učiteljica praktičnega pouka na ginekološko porodniškem odseku

Uredniški odbor

Upamo, da vam je bila izdaja šolskega časopisa všeč. Če želite pomagati pri ustvarjanju naslednje številke, nam pošljite članke na elektronski naslov: uredniski2012@gmail.com

NAPOVEDNIK ZA NOVEMBER IN DECEMBER

NOVEMBER 2013

1	Praznik - dan mrtvih	PETEK
2		SOBOTA
3		NEDELJA
4		PONEDELJEK
5	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Delavnice učenja učenja; Z 1. b ➤ POPslastice – Glasba (Tone Kregar); Bralni klub 	TOREK
6	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Delavnice učenja učenja; Z 1. a ➤ Butalci (gledališka predstava); B 1. a ➤ Ogleđ Študijske knjižnice Mirana Jarca v okviru projekta Rastem s knjigo; F 1. a, b ➤ Delavnice Učenje učenja B 1. A ➤ Občinsko prvenstvo v odbojki za dijake v ŠD Leona Štuklja. 	SREDA
7	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Ogleđ Študijske knjižnice Mirana Jarca v okviru projekta Rastem s knjigo; KZ 1. a, b 	ČETRTEK
8	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Postavitev razstave 50 let zdravstvene šole ➤ eMedica Tuheljske Toplice ➤ Ogleđ Študijske knjižnice Mirana Jarca v okviru projekta Rastem s knjigo; B 1. a 	PETEK
9	<ul style="list-style-type: none"> ➤ eMedica Tuheljske Toplice ➤ Sleparja v krilu; gledališki abonma 	SOBOTA
10	<ul style="list-style-type: none"> ➤ eMedica Tuheljske Toplice 	NEDELJA
11	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Govorilne ure ➤ Izobraževanje o krvodajalstvu za 4. letnike in 2. d – pti ➤ Predavanje Večjezičnost v EU za 3. letnike FT 	PONEDELJEK
12	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Občinsko prvenstvo v odbojki za dijakinje v ŠD Leona Štuklja 	TOREK
13		SREDA
14	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Slavnostna otvoritev razstave 50 let zdravstvene šole 	ČETRTEK
15	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Dvodnevna ekskurzija v Toscano za 3. in 4. letnike KZ ➤ Enodnevna ekskurzija v Toscano za 3. in 4. letnike KZ 	PETEK

16	➤ Dvodnevna ekskurzija v Toscano za 3. in 4. letnike KZ	SOBOTA
17		NEDELJA
18	➤ Krvodajalska akcija	PONEDELJEK
19		TOREK
20	➤ Svečana akademija ob 30-letnic Šolskega centra	SREDA
21	➤ DOV ➤ POPslastice – fotografija (Arne Hodalič); Bralni klub	ČETRTEK
22	➤ Dvodnevna ekskurzija München-Salzburg za 4. letnike KT in FT ➤ Enodnevna ekskurzija Zagreb-Krapina za 4. letnike KT, FT in ZN ➤ Knjižni sejem v Ljubljani; Bralni klub	PETEK
23	➤ Dvodnevna ekskurzija München-Salzburg za 4. letnike KT in FT	SOBOTA
24		NEDELJA
25	➤ Krvodajalska akcija	PONEDELJEK
26		TOREK
27	➤ Občinsko prvenstvo v košarki za dijake v ŠB Merot	SREDA
28		ČETRTEK
29	➤ Dvodnevna ekskurzija v Rim za 4. letnike ZN in 2. d – pti	PETEK
30	➤ Dvodnevna ekskurzija v Rim za 4. letnike ZN in 2. d – pti	SOBOTA
1		NEDELJA

DECEMBER 2013

1		NEDELJA	16	Krvodajalske ekcije	PONEDELJEK
2	Krvodajalske ekcije	PONEDELJEK	17	POP srestice – Gledališče in televizija (ta do Bizovičar); Bralni klub	TOREK
3	POP srestice – Fotografija (Arne Hodosič); Bralni klub	TOREK	18		SREDA
4		SREDA	19		ČETRTEK
5	Občinsko prvenstvo v košarki za dijakinje, v ŠD Leona Štuklja	ČETRTEK	20		PETEK
6		PETEK	21		SOBOTA
7		SOBOTA	22		NEDELJA
8		NEDELJA	23	Krvodajalske ekcije	PONEDELJEK
9	Krvodajalske ekcije	PONEDELJEK	24	Novoletni koncert	TOREK
10		TOREK	25	Božič	SREDA
11		SREDA	26	Dan samostojnosti in enotnosti	ČETRTEK
12		ČETRTEK	27	Počitnice	PETEK
13	Portreti III; Gledališki abon ma	PETEK	28		SOBOTA
14		SOBOTA	29		NEDELJA
15		NEDELJA	30	Počitnice	PONEDELJEK
			31	Počitnice	TOREK

MOŽNE SO TUDI SPREMEMBE!